

Τὴν Δευτέραν ἐν τῇ παρὰ τὴν πόλιν ὁρισθείσῃ θέσει ἐγένοντο αἱ προαγγελθεῖσαι ἵπποδρομίαι, διαρκέσασαι ἐπὶ πέντε περίπου ὥρας· ἡ πόλις σχεδὸν σύμπασα παρῆσθη εἰς αὐτάς ἐνεκα τοῦ ὠραίου ἀληθοῦς καιροῦ. Αἱ γενόμεναι ἵπποδρομίαι ἦσαν ἐννέα, ὑπελείποντο δὲ πολὺ τῶν περυσινῶν, διότι καὶ οἱ ἀγωνιστάμενοι ἦσαν ὀλιγώτεροι, καὶ αἱ συλλεχθεῖσαι πρὸς ὄραβεία συνδρομαὶ γλίσχραι· οὐδὲ ἄλματα δὲ ὑπῆρχον ἐρέτος ὥς πέρυσιν. Ἐκ τῶν Ἑλλήνων μόνον τέσσαρες κατήλασαν, ἑκατὸν δὲ τῶν ἑσθίων ἵππευτῶν κ. Χρήστος Μ. Γεωργιάδης, ἵππευόν τὸν ἐντόπιον ἵππου τοῦ κ. Γ. Χριστοδουλίδου, ἥρπτευσεν μετὰξὺ ἑξ, τῆς ἵπποδρομίας ταύτης ἐχούσης τοὺς πλείονας ἀγωνιστάς, ὧν οἱ τρεῖς Ἕλληνες. Τὸν ἀριστεύσαντα νεαρὸν ἵππευτὴν ἐχαιροκρότησαν πάντες οἱ παριστάμενοι Ἕλληνες.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων
ἐν Λονδίνῳ ὁ Δρ. Δραουμῖον Οὐόλφ
θεῖς μεταξύ ἄλλων καὶ τὸ ζήτημα
τῶν ἐν Κύπρῳ μεταρρυθμίσεων σχε-
τικῶς πρὸς τὴν τελευταίαν ἀπο-
στολὴν τοῦ κ. Φαίσηλαδ: ὁ Στ.
Ἰωάννης, βουλευτὴς, ἀπαντῶν εἰ-
πέ ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὐτῆς εἶχε

[illegible]

Λίαντα καὶ Διόντ. τῆς ἑκκλησίας
Δεν εἶναι δυνατόν νὰ διαφεύ-
γῃ τὸ ὡς ἀποφαινομένου καὶ τὸν ὁ ἀλλο-
μοι (.) Μονοῦρος Καρπασίου
Π.Δ. γὰρ οὐδὲν ἴδιον καλὸν ἀπὸ
καὶ τὴν ἀπορροή, ἀπορροή, ἑκκλησία
ἐπὶ ἑκκλησίαν ἐπὶ ἑκκλησίαν ἡ ἐκκλη-
σία ἡ ἐκκλησία, ἀπὸ τὴν ἐκ-
κλησίαν ἐκκλησία, ἐπὶ τὴν ἐκ-
κλησίαν τὸν Διόντ. ἀπορροή, τὸ
εἶναι ὑπερπαραπορροή, ἀπὸ τὴν ἐκ-
κλησίαν Διόντ. τὴν ἐκκλησίαν.

"Αλλως ὁμως ἔχει τὸ πρᾶγμα ἐ
 ἂν π. χ. ἀπερχόμενος τῆς Κύπρου
 ὁ ἀδελφάντων ὄνομα ἐν Κύπρῳ ἀφή
 σαις διὰ πρωτοφανοῦς πράξεως (α
 διάφορον καλῆς ἢ κακῆς) κ. "Ἰγγλις
 ὑπεσχέθη εἰς τὸν πιστὸν θεράπον
 τὰ του κ. Π. Δίγγλις "ἀνώτερον
 βαθμὸν" ἂν ἐκεῖνος ἀξιώσῃ τοιού
 του, ἢ ἐνεργεῖ οὗτος ἐντεῦθεν διὰ
 παντοίων μέσων ὅπως κατορθώσῃ
 τοῦτο· ἀλλὰ πάλιν διατί προσπα
 θεῖ νὰ ὑπογράψῃ ἐξ ἐκείνων, οἵτι
 νες ἰπέγραψαν εἰς παγκυπρίους
 ἀνιφορὰς ἢ ὑπομνήματα· διότι ἂ
 ρά γε ἔχει περισσοτέραν σημασίαν
 ἢ ὑπογραφή των ὡς ἀντιπροσώπων
 τοῦ λαοῦ· ἀμφιβάλλομεν ἂν ὁ σκο
 πὸς τοῦ κ. Π. Δίγγλη εἶναι τόσον
 ἀδύνατος.

Ὡςτα εἶναι ἀνυπόστατον τὸ ὑποθέσκειν
 μετ' ὅτι ἐπιδιδάσκεται διὰ τοιαύτων
 προδοτικῶν μέσων ἡ ἐξουδετέρωσις
 τῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ὑπογε-
 φῶν, καθ' ἃ ἀξιοτίμος ἐκ Καρπασ-
 ου φίλος ἔγραψεν ἡμῖν, διότι εἶναι
 πάλιν τοῦτο ἀδύνατον, Κυβέρνησις
 Εὐρώπαις καὶ νὰ μεταχειρίζεται
 τοὺς ἐμπίσθους ὑπαλλήλους τῆς
 ὀργάνου πρὸς τοιαύτους δολίους
 σκοποὺς, καὶ μάλιστα τὸν κ. Π. Δί-
 γλην, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα πολλοί
 κίς θέλει ξενίσῃ ἡ δημοσι-γραφία,
 καὶ ὁ ὁποῖος μ' ὅλον ὅτι ἐν βασιλικῇ
 μεγαλοκρεπίᾳ (sic) περιφέρεται
 ἀνὰ τὸ Καρπάσιον ἀπαιτῶν ἐκμύ-
 νως τιμὰς καὶ σέβας παρὰ τῶν χωρ-
 εῶν, μεγάλη ἔμως ἡ μεταξὺ αὐτοῦ
 καὶ τούτων διάστασις.

Accession 16125 December 1983

“Ὅτε ὑπο τοῦ δαικητοῦ Ἀσποχῶσου
 διεπράχθη ἡ ἀνάξια τοῦ Ἀγγλικοῦ ὁ ὅμα
 τος ἐκείνη ἀτίμωσις τῶν ὄντων ἱερῶν, ἥτις
 ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ
 τῇ Κυπρίῳ, ὅτι ἡ ὁ ἐλάχιστος τοῦ Κυ
 πρίου λαοῦ διεμαρτυρήθη, θεωρήσας τῇ
 τῶν ἱερῶν ἀτίμωσιν ὡς ἐθνικὴν καὶ θρησ
 κευτικὴν ὕβριν, μόνος ὁ ἀξιώσιμος [:] Γ.
 Δημητριάδης, ὡς ἐκ καθαρᾶς πηγῆς ἡρύσ
 θην, ἀπαθῶς καὶ ἀπαράχως ἔλεγεν, “ἐγώ
 τὸ συμφέρον μὲν παρατηρῶ καὶ μὴ εἶναι
 ἀδιάφορον ἂν ἐκέλευσεν τὰ γένη διὰ πατά
 δων.” Τούτων οὖν οὕτω, ἐχόντων, οὐδὲ
 λως πρέπει ν’ ἀπορῶμεν πῶς ὁ ἐναίσθη
 τος [sic] Δημητριάδης θέλει ν’ ἀντεπεξέλ
 θῃ κατὰ τῶν παγκυπρίων οὕτως εἰπεύφρο
 νημάτων, ἀρκ. ἡ μόνον ὅτι ἔχει οὗτος ἴδιον
 ὕλικόν τι συμφέρον ἐνεκα τούτου πληρέστα
 τα ὁμωδικοιοῦμεθα ἀποροῦντες νὰ ἐρωτῶ
 μεν, πῶς οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μιμα
 θικῶς; οὐχ οὗτος ἐστὶ τὸ ἀμαθὲς Πραγκοῦ
 δι; (οὕτω κοινῶς ὀνομάζεται) πῶς ἀκούο
 μεν αὐτὸν γράφοντα νῦν, καὶ ξενυδιαλέκτω;
 δὲν θὰ ᾔνοι νῇ τὸν κύνα ἐσφαλμένην ἢ ἐπιρ
 ρομένην ἡμῖν ἰδέα, ὅτι δηλονότι συντηρητι
 κὸς τις Ἀγγλος συντάττων τὰς τῇ Κή
 ρυκι ἐπιστελλομένας διατριβάς, ἐπιστέλλει
 ταύτας ἐν ὀνόματι τοῦ γονεῖα τοῦτον.
 ὅτις τὰν τοῦ δημοσίου γράφον τίτλων ἐπὶ τῶν
 τῶν, οἰκοιοῖται αὐτάς. Καὶ ταῦτα διὰ
 τοὺς ἀγνοοῦντας τὸν ἐνλαχάνοις τούτοις
 κόρκορον.

Φιλολήθης τις.

Οἱ ἐπαναστάται ἐσχόντες νέας τινας ἐπιτυ-
χίας παρὰ τὴν Σαϊνίτσαν ἐν τῇ μεσημβρι-
νῇ Βοσνίᾳ. Ἡ χυμάλωτις τὴν αὐτ. φρο-
νὴν σταθμοὺς τινας ἐκ 40 ἀνδρῶν. Ἐν τῇ
αὐτ. Δοϊνῃ οἱ Ἑρζεγοβίνοι οὐ χυμάλω-
σαν αὐστριακὴν πλοῖον πλήρως πολεμιφο-
δίων πρὸς ταῦτοις παρὰ τὴν Φότσαν ὑπὸ
τὸν ἀρχηγὸν Κορόσβιτς κατέλαβον αὐ-
στριακὸν φρούριον. Ἐκ Βοσναεραγέβου
ἀγγέλλεται ὅτι αἰσωματικοὶ ρῶσσοι περι-
έρχονται τὰς ἐπαναστατήμας ἐπαρχίας
ὡς ἐπρέκειν ἐν Σαρβίᾳ τῇ 1876, ἃ ὅτι ὁ
παναλαβισμὸς σήμερ ταῦτά ἐστιν δυνατὰ
εἶναι ὅσοις εἰς τὸ πᾶν χαρακτηρὰ πα-

Σας θέλω ἀσπάζεσθαι. προσεκάλεσε δ' αὖ
τὸν εἰς Πετροῦ-πτελιν.-- Ὁ Ὑβρινῶν Τα-
χυδρόμος τοῦ Λαῖδ λέγει ὅτι, ἡ Γερμα-
νία, ἡ Αὐστρία, καὶ ἡ Ἰταλία συνενοήθη-
σαν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα πιθανῆς τουρκι-
κῆς ἐπεμβάσεως ἐν Αἰγύπτῳ.-- Ἡ Ἑλλ.
Δημοκρατία ἀθίσταται πολὺ εἰς τὸν
ἐν Αἰγύπτῳ παρέμβασιν.-- Ὡς διῆγμα
τῆς πρὸς τὴν Αὐστρίαν φιλίας, ὁ Σουλ-
τάνος ἐπέμφει στρατὸν εἰς τὰ σύνορα, ὅπως
ἐμποδίσῃ τοὺς Ἀλβανοὺς νὰ ἐνωθῶσι με-
τὰ τῶν ἑπαναστατῶν τῆς Ἑοζεγοβίνης.

κατὰ τὸν ΓΑΛΛΟΝ ALBERT
GOUDRY
(Μετάφρασις κ. ΕΥΡΥΒΙΑΔΟΥ
ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ.)

[Συνέχ. ἐκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.]

Ἡ φήμη τῶν Κυπρίων (ἴνων ἀπόλ-
λυνται ἐν τῇ νυκτὶ τῶν χρόνων) ἀφ' οὗ εἴ-
θεν ἐξαφανίζομένους τοὺς τῇ Ἀφροδίτῃ
καθιερωμένους ναοὺς τῆν, τὰ ὑπὸ τῶν
Ἑνετῶν ἀνεγερθέντα μέγαρά τῆν ἐν τῇ
ἐκμε-ἄλλουσιν ἀνασταλῆσαν τῶν πολυ-
μων ὀρυκτῶν της, ἡ Κύπρος διτήρησε
τοῦ, ἀμπελῶνας αὐτῆς, μόνον λείψανος
τῆς ἀρχαίας ὀλβιότητος. Τυλμηρὸν
πεῖν! Οἱ ἄνθρωποι εἰσι τόσῳ ὑποκείμε-
νοι εἰς τὴν λήθην, ὥτε πιθανῶς τὸ ὄν-
μα τῆς περικλειοῦς ταύτης περιοχῆς ἤ-
λε μόλις προφέρεσθαι, ἐὰν ὁ οἶνος ὁ Κ-
πριος δὲν ἀνέκαλει αὐτὴν εἰς τὴν μνήμην.
Ἡ νῆσος κατέχει διάφορα εἶδη οἶνων·
ἀλλ' ὁ μόνος ἐν Ἑνὶ τῇ γνωστῇ εἶναι
τῆς Κομανδαρίας. Ἡ προσηγορία αὐτῆς
πρὶν ἐρχεταὶ ἐκ τοῦ ὅτι οἱ Ναῖται ἴσχυον
πρὸς τὸ μεσημβρινὸν τῆς νήσου διε-
θυσίν τινα, ἐξ ἧς ἐξήρτητο ἡ παρακα-
ταξήκη τῶν ζακχαρούχων οἶνων. Αἱ ψυχ-
γωγαίαι, εἰς αἷς οἱ ἀμπελουργοὶ ἡμῶν
ραδίδονται κατὰ τὴν ἐ-οχὴν τοῦ τρυγ-
τοῦ, λαμβάνουσι χώραν ἐν Κύπρῳ κατὰ
τὴν φύτευσιν τῶν ἀμπελῶν. Ὁ τρυγητὴς
τελείται κατὰ Ὀκτώβριον. Ἀφ' οὗ ἀπο-
λαβῶσι τοὺς βότρυς τῶν ἐφθαρμένων
γῶν, τοὺς ἀναδιβάλλουσιν ἐπὶ τῶν δο-
των τῶν οἰκίῳν, ὅθα τοὺς ἀφύουσι ἐν
εἰκόσῳ ἡμέρας· εἴτα τοὺς δέξονται
τὸν ληπτόν. Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους, αἱ χω-
ραὶ καταβιβάζουσιν τὸν οἶνον ἐντὸς
σκῶν ἐσχορισμένων διὰ πιασμαθῶν
Δημοσίου, ὅθα συγχέται ἡ παρακα-
ταξήκη τῶν ζακχαρούχων οἶνων.

διὰ τὴν ἀνέχουσαν δύναμιν αὐτῆς
 τοῦ ταῦτα πρὸς τὸ ὄργανον. Καθίσταται
 καθίσταται διαγυγῆς ἢ παραθυγῆς καὶ
 γηράσκων μελαγχολία· συγχρόνως κα-
 χοροῦνται, καθιστάμενος ὑπερβαλλόμενος
 γλευκίτης τῶν ἡτρίων μὴ ἔχουσιν
 ἰώτες (cavea), καθίσταται δυσχερὲς, ἢ
 τῇ ἰδίᾳ ἡσθ, καὶ εὖρη τις παλαιὸν ἐν
 Κοσμοδότην. Ἐν τοῖτοις συντάξεσιν
 καθ' ἣν ἐποχὴν τοῖς γυνάσται, τῶν
 καὶ ἐνθάπτωσιν ἕνα ἀρραγίς, καὶ ἐν
 σήρουσιν ἢ κατὰ τὸν καιρὸν τῶν ἡμέ-
 ρων. Ὁ Κύριος αὐτός, ἔλεος καὶ τὸ καλόν
 Στέφανος ὁ Λαζαρεὺς, ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-
 πων ὅλων. Ἐν τῇ ταύτῃ λέγει
 πρὸς διακρίσιν ἀνθρώπων καὶ ἡσθ.

ον ὕδωρ, ὃ μολὶς τὸν πίεις, αἰσθάνουσι
τὴν θερμωλὴν αὐτοῦ δι' ὅλου τοῦ σώμα-
τος καὶ τότε διατρανοῦνται πᾶσα ἡ αἰσ-
ιογότης του." Οἱ ἀμπελῶνες αἱ παρά-
γοντες Κομανδαρίτην εἰσὶν ἐπὶ τῶν Ὁ-
λυμπίων. Ἐάν τις ὀφείλῃ νὰ διαμφισ-
τήσῃ τοῖς ὄρεσι τούτοις τὴν τιμὴν ὅτι
διετέλειαν ὡς ἐν τῶν ἰνδαιτημάτων τοῦ
Διὸς, τοῦλάχιστον δύναται νὰ παραδεχθῇ
ὅτι ὁ ἀρχαῖος οὗτος ὁ Κύπριος ὑπὴρ-
ξε τὸ νέκταρ ἐξ οὗ ὁ Γανυμήδης ἐπλή-
ρου τὰ κύπελλον τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν εἶ-
ναι οὗτος ἀρωματωδὴς, λίαν καρηβαρί-
της διὰ θνητὰς κεφαλὰς. Οἱ Κύπριοι
τὸν πίνουσιν ἐντὸς ἰδιαιτέρων κυπέλλων
ἐκ κρυσάλλου ὑπερβαλλόντως μικρῶν.

Τὰ παραγωγώτερα δένδρα τῆς νήσου
εἰσὶν ἡ συκαμινία, ἡ ἐλαία καὶ ἡ κερατῶν-
αἱ ἡ τελευταία αὕτη εὐδοκίμει ἐν Κύπρῳ
μαλλον ἢ παρὰ ἄλλου ὁ καρπὸς τῆς,
τὰ κεράτια, ἀνοῦσιος καὶ ζακχαρώδης,
χρησιμεύει ὡς τροφή διὰ τὸν λαόν. Ἐλ-
ληνες καὶ Ρῶσοι κατὰ τὰς μακρὰς νησ-
τείας τῶν καταναλίσκουσι ποσότητα ἱκα-
νὴν. τὸ εὐπόριον τοῦ καρποῦ τούτου ἦν
ἥδη ἀξιόλογον κατὰ τοὺς χρόνους τῶν
Ρωμαίων μεταχειριζομένων τὰ κεράτια
εἰς τὰ θύμισιν (:) τῶν ἀκατεργάτων οὐσιῶν.
ἡ κριθή, ὁ σῖτος, τὸ σῆσσαν τισὶν ὕψο-
να. Τὰ γιώμηλα δυσχερῶς παράγονται
καὶ τὰ ἀντικαθίστῃσι διὰ τῆς κολυάσης,
φυτοῦ τῆς νείας Ὀλλανδίας, ἐγνώστου
παρὰ τοῖς καθ' ἡμᾶς γεωπόνοις, ἀλλ'
ἐκτεταμένον ἐν Ἀνατολῇ.

Κατὰ τὸν χειμῶνα ἀνθίζουσι πολὺν
μα ἄλλα φυτὰ κρομμυεῖδῃ ἢ βολβώδῃ—
ἀνεύωναι, βατράχια, νάρκισσοι, ὑάκιν-
θοι—ὧν ἐξάγεται ἐνιαυσίως ἱκανὴ ποσὴ
τῆς, ἀλλ' ἀπερ ἤκιστα διαρκοῦσι. Μετὰ
τὸ ἔαρ δὲν βλέπει πλεον ἡ φυτὰ μετὰ
τὸν φθῶρον καὶ τὸν πλῆγμα. Κανὲν χόρτον, κανὲν ἄνθος μετὰ τὴν σφά-
λην ὑγρὰν νύκτα ἢ ἡμέρας ζητήσῃ ἐν τῇ
περικυκλώσει τοῦ φύσει τὸ ἀναπλοῦν σοι
τὴν Γαλλίαν ὁ χρωματισμὸς τῆς Ἑώας
ἀντικατοπτρίζεται ἐπὶ τῶν πτωχῶν τού-
των φυτῶν. Ἐδῶ τὸ κεροδοπάτιον ἐπι-
κνέει τοὺς θνητῶν του τοὺς κυναγοσίλ-
πνους ἐκείνους οἱ πυκνυμῶναι μετὰ τῶν
φύλλων τῶν τῶν κεκαλλυμμένων ὑπὸ
μακρῶν κιντρίων ἀκανθῶν, φαίνονται ὡσεὶ
φυτὰ πεφορτωμένα ἐκ χρυσῶν βελόνων
ἐγνώστους φέρωντες ἐπὶ τῆς ἑσπέρης τοῦ

παρὰ τοὺς πύδας αὐτῶν χαλαίοντες
διὰ τῶν ὑστίνων πετάλων τῶν τὴνλευκῶ-
τητα τῶν βράχων συγκινυῶντες. Πολ-
λὰ τῶν ἀγρίων τούτων φυτῶν χρησιμο-
ποιῶνται. Ἐκ Κύπρου καὶ Ἰσπανίας προ-
έρχονται τὰ μικρὰ ἐκείνα σφαιρίδια τῆς
κυλοκυθίδος, ὧν οἱ ἄγγλοι ἄπειρον ποι-
οῦσι χρῆσιν ἐν τῇ κτηνιατρικῇ ἢ ἀγρία
ἀνὰ ἑστὶν ἄφρονος καὶ περιζήτητος διό-
τι εἶναι ἀπαλωτέρα καὶ εὐχυνωτέρα τῆς
καλλιεργημένης πρὸς ἣν ὁ ὁμοιάζει, ἐκ-
τὸς μόνον κατὰ τὸν ὄγκον ἄπαντες οἱ
ἐντοκεφθίντες μεσημβρινὰ μέρη περιηγη-
ταὶ γνωρίζουσι τοὺς κίτους, τὰ φυτὰ
ἐκείνα, ὧν τὰ διαιτικά ροδόλευκα εἶδη
ἀποδίδουσι τὰ τῶν κινεσβάτων. Οἱ κί-
τοι τῆς Κύπρου διακρίνουσι τὸ λῆμα

ρον [ladanum] μαύρην οὐσίαν, ζυμώδη,
ἣν δὲν πρέπει νὰ συγχύωμεν μετὰ τὸ λῆ-
μα (ladanum), ἐν πολλῇ τῇ χρη-
σει οὖσαν ἐν τοῖς φαρμακείοις τῆς ἀνατο-
λῆς. Ὁ Πλάμιος ἀναφέρει ὅτι τὸ λῆμα
νῦν προσκολλάται ἐπὶ τοῦ πώγωνος τῶν
τράγων καθ' ὃν καιρὸν βόσκουσι, καὶ οἱ
ποιμένες τὸ ἀποσπῶν. Ὁ παράδοξος
οὗτος τρόπος ἐφαρμόζεται καὶ σήμερον.
Περιφέρουσι ἐπὶ τῶν κίτων μικρὰ σάρω-
θρα ἔνθα τὸ λῆμα προσκολλάται. Ὁ
σχῆνος μικρὸν δειδρύλλιον σπηλῆος ἀνα-
πτύσσεται ὑπερβαλλόντως ἐν Κύπρῳ τε
καὶ Χίῳ ἐξ αὐτοῦ ἐξέρχεται ἡ ματίχη,
εἶδος ρητίνης σχεδὸν ἀγνώστου ἐν τῇ δύ-
σει, ἀλλ' ἥτις ἐν ἀνατολῇ τυγχάνει χρη-
σεως καθημερινῆς: αἱ γυναῖκες ἀρέσονται
μασῶσαι αὐτήν, ἐνῷ οἱ σύζυγοί των
εἰσπνέουσι τὴν καπνοσύριγγα ἢ τὸν ναρ-
γυλὲ τὸ σύνθετον τῶν Ἀνατολιτῶν ποτῶν,
ἡ ρακή, εἶναι οὐόπνευμα μετὰ ματίχης ἀ-
νάμικτον, λευκαίνοντομα ἅμα ἐντὸς αὐτοῦ
χυθῇ ὕδωρ τὸ μικρὸν τούτο φαινόμενον
θέλει τοὺς Ἀνατολίτας, ἀδυνατοῦντας
λόγῳ ἀμαθείας, νὰ ἀντιληφθῶσι τὴν αἰτί-
αν.

[ἀκολουθεῖ.]

ΛΥΣΙΣ

τοῦ 3 αἰνύματος
ἀκρίς, ρίς, ἱς.

ΛΥΤΑΙ.

Ἐν Λεμεσῷ οἱ κκ. Ν. Σ. Φραγκοῦ
δης, Μιχ. Ν. Μιχαηλίδης, Μ. Εὐδόξου
δης, καὶ ἡ. Ἐλ. Ι. Καραγεωργιάδου, οἱ
κκ. Κ. Α. Βάρδας, Ἀντ. Ε. Συμεωνίδης,
Σιμ. Γ. Μανάρδου, καὶ Μαν. Δ. Φραγκοῦ
δης.—Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ κ. Κ. Μ. Σακ-
κούλλας.

ΛΥΣΙΣ

τοῦ 4 αἰνύματος.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἀντανάκλασις τοῦ
ἡλίου.

Τὴν λύσιν ταύτην οὐδεὶς ἐπέσειλιν ἢ
μὴν, πολλοὶ ὅμως ἐπέσειλαν ἄλλῃ παρεμ-
φερῇ.

ΑΙΝΙΓΜΑ

5

Ἰδέτε κ' ἔνα, φίλοι μου, τῶν αἰνυμάτων
νάρον.
ἰδέτε τὸν ἐξαμελὴ καὶ τὴν ἀποσπῶν.

Ἰδὲ τί σχῆμα, φίλοι μου, ἔχει τῆς γῆς
ἡ σφαῖρα.
Τὴν κεφαλὴν τῶν Ἰνδιῶν τὴν ἔχω γρά-
χαλὸν μου,
κ' ἔχ' ἡ Ρωσσία κεφαλὴν τὸ τρίτον τῶν
μελῶν μου.
ἀλλ' ἐν τῷ τρίτῳ μέλῳ μου πρὸ τοῦ
λαίμου μου θέσθαι,
καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν πνοὴν αὐτοῦ θά μ'
ἀφαιρέσθαι.
ἄπνουν θὰ μ' εἴρῃς πάραυτα ὅσα ἐλπίδα
κ' ἔχ' τῆς θύρας,
γίνουμι τέκνον τοῦ πυρὸς τῆς σφύρας.
ἂν δὲ τὰ δύο πρῶτά μου μέλη ἀφαιρέ-
σθαι.

καὶ ἐντ' αὐτῶν ἐν τῶν μικρῶν ψηφίων πα-
ραθίσης,
γίνουμι μέρος ἔνθα εἰς ἅπαντες κατοί-
κειτε
εἶπα, νομίζω, ἥκετά. ἀκόμη καὶ μ' εὐρή-
τε;

Ἐν Λεμεσῷ

ΜΙΧΑΗΛ Η. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ.

6

Πόλω τινὰ σημαντικὴν τὸ ὄλον μου ἐμ-
φαίνει.
Τοῦ οἰκιστοῦ μου τ' ὄνομα, τὰ ἔξ πρῶτα
ψηφία
Ἐμφαίνουσι, συνάμα δὲ ποτάμιον ἰχθύα.
Ἄν δὲ χωρὶς τὸν οἰκιστὴν τὸ ὄνομά μου
μὲν
Ἄνθη τινὰ δηλῶ σιμῶ καὶ πλήρη εὐωδίας
Ἐμβλήματα ἀγνῆς, σιμῆς, παρδεικτικῆς
καρδίας.
Ruy Silva.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Η ΑΣΘΕΝΗΣ ΛΥΡΑ.

ἦτοι

λυρικά ποιημάτια Βασιλείου Μιχαηλίδου
Εἰς ὄγκον ἐκ 44 σελίδων. Τιμὴ διὰ
τοὺς συνδρομητὰς σελίνον ἐν καὶ διὰ
τοὺς μὴ συνδρομητὰς φράγκον ἐν καὶ ἡμισυ.
Εὐρίσκειται παρὰ τῇ ποιητῇ ἐν Λεμε-
σῷ ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τῆς "Ἀληθε-
ας."

**

Εἰδοποιήσεις.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Η ΑΛΒΙΩΝ.

Διευθυόμενον ὑπὸ κ.
Κ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

Ἐν τῇ νιοδμήτῳ παραθαλασσίῳ τοῦ τῷ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩ, κειμένῳ ἐν τῇ κεντρὶ
κωτέρῃ θέσει τῆς πόλεως καὶ ἀγορᾶς, εὐ-
ρίσκει ὁ προσερχόμενος μεγάλην περιποι-
ησιν, καθαριότητα καὶ καλῶς κατασκευασ-
μένα φαγητά. Ἐν τῷ ἄνω δὲ πατώματι
τοῦ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ὑπάρχουσι δωμά-
τια μετὰ κλινῶν. Γίνονται ἐν αὐτῇ δεκτοὶ
καὶ συνδρομηταὶ μετὰ τὸν ἡμέραν.

Τιμαὶ συγκαταβατικαί, ὑπηρεσία ἀρίστη.
Ἐν Λεμεσῷ τῇ 4)16 Φεβρουαρίου. 82.

**

ALBION HOTEL

Kept by Mr.

K. CONSTANTINIDES.

In this new built maritime hotel
situated in the most central place
of the town and market, the comer
will find great attendance, clean-
ness and well prepared and deli-
cate dishes.

In the upper story of the build-
ing there are bed-rooms and subs-
cribers are accepted per month.
Moderate prices with the best at-
tendance.

Limassol 4]16 February 1882

**

ΥΦΑΣΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Φ. ΚΟΛΛΑΚΙΔΟΥ

Ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρέου καὶ Ἀγ. Πα-
τρικίου, ὑπὸ τὴν οἰκίαν Κου Δ. Χ.
Παύλου.

Ἐν τῇ ρηθέντι ὑφασματοπωλεί-
ῳ, πλουτισθέντι ἔσχατως διὰ δια-
φόρων πραγματειῶν ἐξ Εὐρώπῃ
πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς
εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς
ἐντὸς διαφόρων ἄλλων συνήθῳ
πραγματειῶν, καὶ οἱ ἔξῃ.

Κασμήρια ῤάβρα καὶ ποίχαι. Γαλ-
λικά, κασμήρια χρωματιστὰ Ἀγ-
γλικά καὶ Γαλλικά, διάφορα ὑφάσ-
ματα μετὰξίνα, πουπλίνια μαλλο-
μετὰξίνα, πουπλίνια κλαδωτὰ
ἀλπακάδες διαφόρων εἰδῶν ἐξβε-
λουδα καὶ γαρνιμέντα διάφορα, κορ-
έλλαι μετὰξίνα, ἀλεξίβροχα [ὀμ-
βρέλλαι] διὰ γυναῖκας καὶ ἄνδρας
πίλοι μαῦροι Γαλλικοὶ ἄνδρῶν
φλανέλλαι λευκαὶ καὶ χρωματισταὶ
κοσμήματα διάφορα χρυσᾷ Γαλλι-
κά, κλίναι σιδηραὶ καὶ διάφορα εἶ-
δη συρμῶν.

Οἱ εἰς τὸ ρηθὲν κατάστημα προσ-
ερχόμενοι, θέλουσι μένει κατὰ πᾶν
τα εὐχαριστημένοι.

Ἐν Λεμεσῷ 15]27 Ἰανουαρίου. 1882

**

Εἰδοποιεῖται τὸ σεβαστὸν κοινὸν
τῆς πόλεως ὅτι κατὰ προηγουμέ-
νην παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Δημαρχεί-
ου ἄδειαν ὁ ὑποφαινόμενος θέλει
δημοπρατεῖ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν
ἐν τῇ ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Ν. Κάρ-
ταλη ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρέου ἀριθ. 78
μαγυρίζῃ διαφόρους πραγματείας
ἐπιπλα καὶ κτήματα ἀκίνητα.
Ὅτι διὰ πλείονας πληροφορίας ἀ-
ποτεινέσθω ὁ βουλούμενος πρὸς
τὸν ὑποφαινόμενον.

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 26 Ἰανουαρίου 1882

ΠΑΤΣΙΦΙΚΟΣ ΗΛΙΑ

Δημοπράτης.

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 26 Ἰανουαρίου 1882

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 26 Ἰανουαρίου 1882

"I, the undersigned, beg to bring
into public notice that, having ob-
tained from the Municipality of
that town the authorisation, I shall
sell by public auction, every Sun-
day several goods, furnitures, and
immovable possessions in the store
under Mr. Cartali's house, St. An-
drew's Street

For further particulars apply to
the undersigned.

PACIPHICO ELIA

auctionere

Limassol 26 Jan. 1882.